

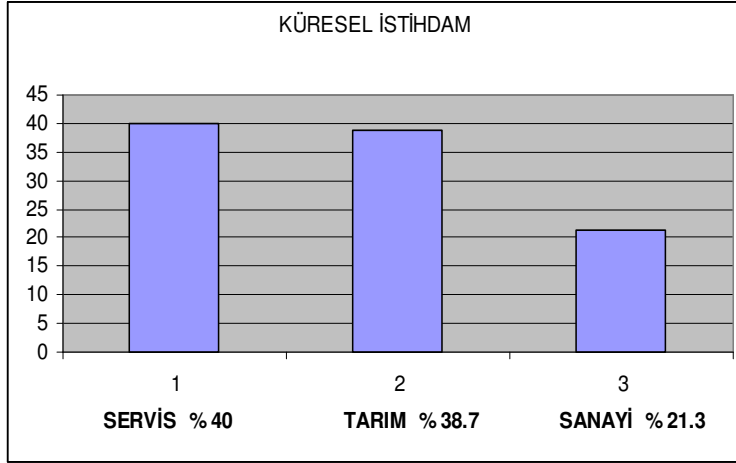
Sessiz Bir Devrim Oldu

Koray Çalışkan

koray.caliskan@boun.edu.tr

Biz seçimlerle uğraşırken, etkileri bir süre sonra hissedilecek ve yıllar sonra tarihçilerin bir dönüm noktası olarak gösterecekleri bir küresel devrim oldu. İnsanlık tarihinde ilk kez çiftçiler en büyük küresel sınıf olmaktan çıktılar. Artık servis sektöründe çalışandan daha az çiftçi var.

Basında yalnızca Birgün'ün dikkat çektiği 2006 ILO Küresel İstihdam Raporu'na göre 2005'de dünyanın en kalabalık çalışan grubunu hala köylüler oluşturuyor. 2006'da ise tarihte ilk kez çiftçiler çalışanların %38.7'sini, servis sektörü emekçileri %40'ını ve sanayi işçileri %21.3'ünü oluşturuyor. Sonuçları itibariyle dev, çektiği ilgi itibarıyla cüce olan bu istatistik, küçük çiftçi ve yoksul düşmanı neoliberal küreseleşmenin zaferinin ilanı.

KÖYLÜLERİN AZALMASI NE DEMEK?

Köylüler ortadan kaldırılıyor. Birinci dünyada bu süreç iki yüzyıl aldı. Önce sömürcülere beyaz adam ve kadın olarak ihrac edilen köylüler işçileşti ve endüstriyel gelişmeyle kendilerine daha müreffeh bir hayat çizdiler.

Küresel Güney'de durum farklı. 195 milyon işsiz var, işi olan 1.37 milyar insan ise 2 doların altında gelir elde ediyor. Neoliberal büyüme de iş sahası açamıyor. Zaten Türkiye gibi ülkelerde %19'a varan reel işsizle boğuşan yerlerde toprağından olan çiftçi kasabalı ve kentli işsizler ordusuna katılıyor. Küresel adalet daha da hırpalanıyor. Kendi üretim araçlarına sahip insanların sayısı düştükçe, özgür doğup prangalı ölenler çoğalıyor.

KADINLARA NE OLACAK?

Çiftçilik kadın istihdamının en yüksek olduğu iş kolu. Türkiye'de çalışan kadınların %72'si tarımdadır. Dünya'da da durum benzer. Çiftçiliğin yokolmasıyla kadınlar ya işsiz

kalacak ya da paralı ilişkiler üzerinden istihdam sürecine dahil olup erkek önünde daha da güçsüzleşecekler. Feminist mücadele yeni özgürlük alanları açarken, Neoliberalizm yeni alanlar kapatıyor.

YUMURTALAR BİR SEPETE

Boğaziçi Üniversitesi'nden Zühre Aksoy gibi sosyal tarım çalışmaları yapan akademisyenlerin gösterdiğine göre küçük çiftçiler dünyadaki biyolojik çeşitliliğin sigortası. Küçük çiftçinin yerini alan şirketleşmiş ağalar endüstriyel tarımı yaygınlaştırarak tek tipleşmiş bir tohum rejimi kuracaklar. Ademi merkezîyetçiliği savunan neoliberallerin tektipleştirici şirket mantığını yaymaları acı bir ironi.

1929'daki Büyük Buhran artık anımsanmıyor. Herkes meteliğe kurşun attı. İkinci Dünya Savaşı insanlığın "ımdadına" yetişti. Amerikan ekonomisi can aldıkça büyüdü, büyüdü. Ancak bu korkunç krizin etkisini yumuşatan bir özellik artık yok. Gıda üretim ve dağıtım zincirleri aile çiftçileri tarafından örgütlenmişti. Amcaoğlu maaşsız çalışır, adem oğlu işi bırakır. Küçük çiftçiliğe dayanan sosyal şebeke sayesinde gıda sıkıntısı azaldı.

Önümüzdeki krizde topyekün aç kalmamız çok mümkün. Unutuyoruz. Hayatta kalmak için ekmeğe ihtiyacımız var. Küçük çiftçiler kriz anlarında sigorta vazifesi görürler. Hem ayakta kalırlar, hem karnımızı doyururlar.

KÖYLÜ HAYAT KALİTESİ

Köylüler herkesin hayat kalitesini artırır. Güney Fransa'yı güzel ve ünlü yapan köylülerdir. Amerika'nın kırsal kesimi ise öyle değil. Git git değişmez, sosyal dokusu zedelenmiş, tektipleşmiştir. Böyle bir dünya ve ülke mi istiyoruz? Domatesle hıyarın tadının aynı olduğu, ovalarının işletme, ürünlerin şey olduğu...

Bir şeyler yapmalı, ezberleri bozmalı. Endüstriyel tarımın bizi ne kadar gerilediğini kabul etmeli ve alternatifi daha sık tartışmalıyız. Yüzyıl sonra köylüler dünyanın %10'u olursa vay halimize!